

ACC. N:R **M. 10496**: 1-6.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Lenn Rydstrand*

Härad: Adress: *Brodalen*

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: *1946* Född år i

"Puttebo - Hore"

s. 1-6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Historier om "Putteber-Here".

"Putteber here", eller Jⁿs Ahrnasson,
som hans verkliga namn var, var en
bonde, som levde i södra Småland i
Bojars af 1800-talet. Så sent som på
1840-talet nämde han sig bl. a. på
marknaderna i Väster.

Han hade en oräddlig kropsstreck
och var så stark som fyra eller fem
normala män. Så stark och stark han
låg ej på lund i flera hundra
pund den tiden och inte senare heller.
Han var bonde men ägnade sig ej
så mycket åt jordbruket utan för
mest omkring i skädis och på mark-
nader och nämde just på sin oräddiga
styrke. En gång så han var på mark-

2-
naden i Växjö, stod där en brude med
en stor och fet oxe, som han ville sälja.
Han erbjöd Pultsbo-hers att så stäm
för intet, om han kunde lyfta densamma
ett stycke från marken. Pultsbo-hers
tog då stäm med båda händerna och
lyfte honom öfver huvudet på ryggen.
Då blew denna förskräckt öfver den of-
vanliga styrka som P.-H. visade, och de
närvarande arkidarnas jubel. P.-H.
tog alltid stäm och sålde den. Så
hjälpte han många med många till-
fällen.

En annan gång var P.-H. hos en hand-
lare och skulle köpa salt. En sack god
200 kg mjösta köpte han, men då
frågades handlararen om han inte hade
med sig häst och karr för att köra

hem saltet god.

"Arch, det där lilla tar jag god ryggen"
sade P. H. då.

Handlaren väntade på goderna P.-H:s
stycke, när han hade i ett litet härt-
skor i saltsäcken, för att P.-H. inte
skulle se och ära den. Han tog dock
lita säcken god ryggen och beundrade
henar. Handlaren följde efter god
avstånd för att se hur det gick. När
de kom in i skogen, såg handlaren se,
hur P. H. gick hukad och plökade
längor, alljämt med säcken god
ryggen. Längorna såmlade han i en
säck, som han hade hängande fram-
me god ryggen. Så höll han god
i flera timmar, tills han hade full
sull, och saltsäcken låg kvar god

ryggan.

När han kom fram till huset, tog han av sig saltsockren och öppnade den. Han saun då hårt skurus, och just i det samma kom handlaren fram. Deens förvåning att de skulle ha hårt skurus, men det gick sig P.-K. med god. Han hade köpt sockren med den intentionen och betalt det och då angråp han att allt som saun i sockren var hans. Och handlaren blev rätt så hans ångsten och smekte sig med sig.

En annan gång kom P.-K. vandande fram i en skog. Han mötte han en berde, som kört last i den upplädda marken med en stor skrek. Den låg på en vagn, som drogs av två

härter. P.-F. besatte ordren att spänna
israd hästarna. Sedan tog han nerom
Eids regnby och stöcken och bar det hela
ett långt stycke, id att det kom på
fästare mark.

När han blev arg eller rotad, kunde han
sira en oraulig stycka. En gång var
det fyra man som höll på att lägga
upp en stor stök på ett bygg. De
lockade knapp med den. Men då
de lagt upp den blev de glada och
ginnade åt P.-F., som just kom förbi.
Denna blev då arg, och han tog stöcken
och slog den i sin stam med sådan kraft
att den gick av på fyra ställen. Se-
dan tog han de fyra spännarna, stod
i sin när och höll dem högt uppi
luften. Men det blev på ett god illa,

6.

ACC. N.º M. 10496:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ty de blev så vänksäktade att de inte
lygnade mig för en lång tid därpå.
Förrikt var Pettersson here godmodig
och mild av sig och han blev Sällan
arg utan att han blev retad. Och
det ville sin mycket.